

Universitätsbibliothek Paderborn

**Libellus Sodalitatis: Hoc Est: Christianarum Institutionum
Libri quinque**

Coster, Franciscus

Antverpiæ, 1587

Carmen Sodalitatis Mogvntiæ, Qvo Sacratissimæ Virginis Mariæ Societati
Liber se commendat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46553](#)

CARMEN SODALITATIS

MOGVNTINÆ, QVO SACRA-
tissimæ Virginis Mariæ Societati Li-
ber se commendat.

Pruus, ut intè liber, paulò tamen auctior, orbi.
Editus, inuidie tela tremisco noue.
Vos ô virginei, lectissima pectora, cœtus
Auxiliatrices obsecro ferte manus.
Non eo in aduersos, armis ultricibus hostes:
Nec tandem arsuri semina spargo rogi.
Vi prosim venio, prosim quantum opto latendo,
Hac equidem orbatus luce latebo lubens:
Nec quenquam auersor, seu dogmata vera sequatur,
Seu prauum heretico tramite carpat iter.
Quisquis enim bonus est Matri deuotus Iesu,
Hic sibi dilectam qui veneretur habet.
Siquis in intactam verba euomit impia matrem,
Rectius ut sapiat, pharmaca mille fero.
Et cui sum fallax? non iaci nouus hospes in orbena:
Prodeo; sunt ortus tempora longa mei.
Sæpe mihi interea patuere palatia Regum:
Et subij admissus tecta superba Dicunt.
Num quenquam læsi? non quando illectus honore,
Eripui dominis sceptra decora suis?
Sit procul omne nefas, non tollo nec ambo regna:
At superum humanas robore tutor opes.
Nam diue auspicio Matris, florentq; vigentq;
Quorum est præceptis consona vita meis.
Quid trepidem quæris Marie ô studiofa iuuentus,
Largiar aduentu cum bona tanta meo?

Scilicet

Scilicet hæc una est & maxima caussa timoris:
Largiar aduentu quod bona tanta meo.
Sic etenim humanos mutarunt tempora mores:
Peiora ut referas quo meliora facis.
Absona que dico, fateor, sed vera probavit
Exemplo genitrix intemerata suo.
Ah quoties humili, cælo spectante, rogatus,
Iam percussaro sustulit arma Deo.
Ah quoties nostræ cladem miserata ruine,
Iustam iram nati leniuit ipsa sui.
Gratia que meritis? dolor hei dolor obstruit ora:
Nec finit admixtus dicere verba pudor.
Nulla utinam meritis referatur gratia tantus:
Nam satius nihil est quam retulisse malum.
Ergone perpetuo quod suggestit ira rachebo?
Ita procul pudor hinc, hinc procul ita dolor.
Huc profuge similis manachæ, crudelior illi
Iudeus; alij est ambitiosa nimis:
His fabri coniux, alij meretricula celi est.
Hæc sacra pro meritis præmia Virgo refert.
Quid mihi sperandum, qui talem mittor in orbem?
Num potero Dominatutior esse mea?
Vos igitur vera clari pieate Sodales,
Porrecta trepidum ducite queso manus.

S O